

เอกสารข่าวไอพีเอส 8

พม่า-จีน : ชีวิตใหม่ของนักปลูกฝิ่น

โดย เซน เหลียง

BURMA-CHINA: New Lives for Ex-opium Farmers Take Root

By Chen Liang

เมืองลา,พม่า,(ไอพีเอส)—ปาร์ซา,วัย

37,กำลังไขว่คว้าปลูกฝิ่นอยู่บนไหล่เขาเหนือถนนที่คดเคี้ยวไปทางทิศ
ใต้ของหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่ชายแดนจีน/พม่าในเขตรัฐฉาน

ปาร์ซากำลังเตรียมจะปลูกถั่วหลังจากตัดกล้วยออกไปเมื่อเดือนที่
แล้ว ชายฝึกล้ำก๊วว่าถั่วให้ผลกำไรดีกว่าการปลูกกล้วย

ผู้มาช่วยเขาทำงานนั้นมีทั้งภรรยาและลูกสาวสองคน
ที่วางอยู่ไกลๆคนทั้งหมดคือกาน้ำชา,ตะกร้าไม้ไผ่สานสำหรับใส่ข้าวเหนียว

รวมทั้งปืนล่าสัตว์ที่ปาร์ซาแบกไปทุกหนแห่งแม้จะไม่ค่อยมีโอกาสได้
ซั่มมากนักก็ตาม เขาวามันกลายเป็นนิสัยของผู้คนบนภูเขาไปเสียแล้ว

เมื่อ 7

ปีก่อน,ครอบครัวชาวเขาเผ่าไอนิแห่งนี้อาศัยอยู่ตามพื้นที่ภูเขาในพม่าที่ป
ระชิดอยู่กับเมืองไฮของเขตสิบสองพันนาของมณฑลยูนนาน
และหลายชั่วอายุคนมาแล้วที่ครอบครัวของปาร์ซาปลูกฝิ่นเป็นวิถีการเลี
ยงชีพ

เขาเล่าว่าครอบครัวของเขาไม่สมัครใจเท่าไรที่ต้องเลิกปลูกฝิ่นแ
ละอพยพลงไปสู่พื้นราบใกล้เมืองลา

ที่ซึ่งบัดนี้เขาหันมายังชีพด้วยการปลูกข้าว,กล้วยและถั่ว

ครอบครัวของปาร์ซาเป็นหนึ่งในหลายร้อยครัวเรือนในเขตเมืองล
าที่อพยพจากภูเขาสูงไปยังพื้นราบภายใต้ความร่วมมือของรัฐบาลจีน
อันทำให้ให้คนเหล่านี้ตัดขาดจากการปลูกฝิ่น

ความพยายามดังกล่าวนำไปสู่การก่อตั้งเขตปกครองพิเศษที่มีพื้นที่
ราว 5,000 ตร.กม. และมีผู้คนราว 74,000 คน เขตปกครองนี้ตั้งขึ้นเมื่อ
30 มิถุนายน 1989 หลังจากหลิน

หมิงเซี่ยน,ราชายาเสพติดผู้เกิดในจีน,ขอสวามิภักดิ์ต่อรัฐบาลพม่า

ตามการแถลงของซี

บิน,รองประธานคณะกรรมการทหารและการเมืองของเขตปกครองพิเศษ
ซึ่งเป็นองค์กรบริหารสูงสุด,ในอดีตบริเวณนี้ปลูกฝิ่นราว 1,099
เฮกตาร์ (ราว 6,789 ไร่)

โดยกสิกรใน 262 หมู่บ้าน จากที่มีอยู่ทั้งหมด 401 หมู่บ้าน
ผลผลิตฝิ่นต่อปีตกราว 9,800 กก.

เมื่อเดือนพฤษภาคม 1991,

คณะบริหารของเมืองไคเฟาทำลายเฮโรอีนที่ผลิตในเมืองลาเป็นมูลค่าถึง
150 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ราว 6,000 ล้านบาท)

ซึ่งถือเป็นนิมิตหมายของการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในเขตสามเหลี่ยม
ทองคำที่ครอบคลุมพื้นที่ชายแดนของพม่า,ลาว

และไทยซึ่งเป็นที่รู้กันทั่วไปว่าเป็นแหล่งส่งออกยาเสพติดของโลก

หลายปีของความพยายามยับยั้งผู้คนจากการปลูกฝิ่น,เจ้าหน้าที่และชาวบ้านหลายคนแถลงว่าพวกเขาสามารถสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับอดีตเกษตรกรผู้ทำไร่ฝิ่นและกำจัดกาฝากยาเสพติดจากชายแดนพม่าเขาไปยังประเทศจีน

เมืองลาอยู่ห่างจากด่านตรวจชายแดนของจีนซึ่งอยู่ในเขตเมืองไฮเพียง 10 กม.

จากการให้สัมภาษณ์ที่บ้านในเมืองลา,ซี บิน,วัย 57,อดีตสมาชิกผู้พิทักษ์แดง (เรดการ์ด)ซึ่งเข้าร่วมกับกองกำลังชนชาติส่วนน้อยของพม่าเมื่อปี 1960,แถลงว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นถือเป็นการเปลี่ยนแปลงการปลูกฝิ่นครั้งสำคัญในรอบหลายปี

“ นับแต่นั้น,เขตปกครองพิเศษที่สี่ได้จัดการปลูกฝิ่นในระดับพื้นฐาน แม้ว่าบางครั้งยังพบว่ามี การปลูกอยู่บ้างในพื้นที่ห่างไกลบางแห่ง” เขากล่าวด้วยภาษาแมนดารินสำเนียงยูนนาน

ซี บินกล่าวอีกว่าที่จริงแล้วผู้ปลูกฝิ่นกว่า 6,000 รายได้อพยพจากเขตปกครองนี้ไปยังพื้นที่อื่นๆในรัฐฉาน รวมทั้งไปสู่ประเทศลาว และประเทศไทยเพื่อการปลูกฝิ่นต่อไป “ บางครั้งพวกเขายังย้อนกลับมาปลูกฝิ่นที่นี้อย่างลับๆ” เขาว่า

ตัวอย่างเช่น,เมื่อสิ้นปี 2001,เจ้าหน้าที่ของเขตปกครองพบว่ามี การลักลอบปลูกฝิ่นในพื้นที่ 4.7 เฮกตาร์ (ราว 29 ไร่) ในพื้นที่ชายแดนทางใต้ของเมือง แต่ก็เจ้าหน้าที่ทำลายทิ้งหลังจากต้องเดินทางเข้าไปกว่า 200 กม.

“ นั่นทำให้เราต้องร่วมมือกับตำรวจจีนเพื่อตรวจสอบการปลูกฝิ่นนับแต่ปี 1998” เขากล่าว

ทางการเมืองไฮในสิบสองพันนาแถลงว่าได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือชุมชนในเขตปกครองพิเศษเพื่อการเลิกปลูกฝิ่นที่เป็นสาเหตุให้ยาเสพติดทะลักเข้าไปยังประเทศจีน

ในปี

1991, ผู้บริหารเมืองลาได้ขอความร่วมมือจากจีนในการรณรงค์ต่อต้านการปลูกฝิ่น

หน่วยงานด้านเกษตรกรรมของเมืองไฮได้เข้าไปช่วยพัฒนาอาชีพทางเลี้ยงสัตว์ เช่นการแปรรูปอาหาร

“ หลังจากกสิกรเลิกปลูกฝิ่น, พวกเขาต้องการค้าขายสิ่งใหม่เพื่อการยังชีพ” คาว ฮงเจียง, ผู้อำนวยการฝ่ายเกษตรกรรมของเมืองไฮอธิบาย

เจ้าหน้าที่ของเมืองไฮได้เข้าไปทดลองปลูกข้าวพันธุ์ผสมในเมืองลาเมื่อปี 1991 จนปัจจุบันเมืองลาปลูกข้าวพันธุ์ดังกล่าวแล้วถึง 4,000 เฮกตาร์ (ราว 24,710 ไร่) และเมื่อปีที่แล้วให้ผลผลิตราว 20.1 ล้านกก.

คาวกล่าวว่า “ เมื่อ 10 ปีก่อนฝ่ายบริหารของเมืองลาได้ใช้เงิน 1 ล้านหยวน (ราว 4,819,200 บาท) ซื้อข้าวจากจีน แต่บัดนี้พวกเขาสามารถพึ่งตัวเองได้แล้ว”

เมื่อสิ้นปี 1992,

ฝ่ายเกษตรกรรมของเมืองไฮได้ช่วยพม่าทำสวนชาในพื้นที่ 8 เฮกตาร์ (ราว 49.42 ไร่) ปัจจุบันพื้นที่ปลูกได้ขยายขึ้นเป็น 15 เฮกตาร์ (ราว 92.6 ไร่) เมืองไฮยังช่วยเมืองลาด้านการปลูกอ้อย, ยางพารา, มะม่วง และแตงโมด้วย

ควาแถล่งว่าทางเมืองไฮไคไ้ใช้เงินกว่า 2.4 ล้านหยวน (ราว 11,560,000 บาท) ในโครงการปลูกพืชทดแทนของพม่า ทั้งลงทุน 10 ล้านหยวน (ราว 48 ล้านบาท) เพื่อปรับปรุงถนนหนทางในเขตเมืองลา มีผู้เชี่ยวชาญจีนกว่า 1 พันคนไคเขาไปให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคในเขตปกครองพิเศษที่สี่ “ เมื่อปีที่แล้วเมืองลามิรายไค 80 ล้านหยวน (ราว 384 ล้านบาท) ซึ่งเป็นเงินจำนวนไม่่นอย” ควากล่าว “ เขาต้องช่วยป้องกันมิให้เฮโรอินทะลักเข้ามาสู่ประเทศของเราที่คิดเป็นจำนวนปีละอย่งน้อย 1 พันกก.”

“ ที่จริงเรากำลังพยายามเลียนแบบการพัฒนาของจีนอยู่” หยาง ซี,เจ้าหน้าที่ตำรวจของเขตปกครองพิเศษที่สี่กล่าว

หยาง,วัย

32,ไคอพยพจากคุนหมิง,เมืองหลวงของมณฑลยูนนาน,เข้าไปยังเมืองลา เมื่อปี 1992 ในช่วงที่พม่ากับจีนเริ่มมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เขากล่าวว่า 80%

ของเจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานอยู่ในหน่วยบริหารของเมืองลาล้วนเป็นคนจีนที่อพยพเข้าไป

ที่ผ่านมา,เมืองลายังมีเป้าหมายที่เหนือไปกว่าการเกษตร การเตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวจากจีนทำให้เมืองที่ทรุดโทรมเมื่อ 2 ปีก่อนกลายเป็นเป้าหมายของนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน

เจดีย์สี่ทองที่ตั้งเด่นอยู่บนยอดเขาเหนือเมืองลาที่ชายแดนจีน/พม่า ราว 2 กม.ทางเหนือ

และที่ไคลกับเจดีย์,พิพิธภัณฑสถานยาเสพติดติดตามแบบพม่าดูสะดุดตา

วยสี่ชมพู

นอกจากนั้นยังมีโรงแรม,ภัตตาคาร,ไนท์คลับ,คาสีโนตั้งเรียงรายอยู่ตามถ

นน นักท่องเที่ยวเกือบทั้งหมดเป็นชาวจีน

ป้ายร้านค้าทั้งหมดเขียนเป็นภาษาจีน

ตามการแถลงของ ซี บิน,นับแต่ปี 1996

มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังเมืองลาแล้วถึงปีละ 350,000 คน

ส่วนใหญ่ข้ามไปจากดินแดนจีน.
